

Прођоше још једни избори. Победише политичке партије, изгубише грађани. Дио незадовољних грађана поново изабра оне који ће умјесто народног, заступати личне, партијске и криминалне интересе. Као Данајци, дођу прије избора да би грађанима понудили себе као мање зло, лажну наду, обећања која углавном неће испунити, неколико метара афалта, педесет до стотину марака за глас или неку другу корист. Половина незадовољних грађана и ја поново нисмо бирали и гласали. За четири године нас половина и половина друге половине биће незадовољна влашћу која је изабрана на овогодишњим локалним изборима.

Послије сваких избора имамо грађане као губитнике и политичке партије, изабране кандидате и криминално-клијентелистичке структуре као изборне профитере. Од неколико стотина милиона марака јавног новца, који је био у функцији овогодишњих избора, десетине милиона марака завршило је у џеповима локалних и партијских функционера. Већина изабраних начелника локалних заједница постаће много богатија, а користи ће имати политичке партије и изабрани представници у локалним парламентима. Посебна врста изборних профитера су представници већине мањих партија и других политичких субјеката, који су зарадили неколико милиона марака од продаје мјеста у бирачким одборима и подршке начелничким кандидатима других партија.

У мом граду поново је прије избора за градоначелника изабран кандидат који је купио локалне изборе 2008. године, а након тога, купио и ослобађајућу пресуду за убиство и тужиоце који су одустали од оптужнице за куповину избора и гоњења за најтежа кривична дјела корупције и организованог криминала. Као и на претходним изборима, купио је подршку друге најјаче политичке партије и партијских представника Бошњака и Хрвата, који га поново подржавају на изборима, иако је један од одговорних за убиства, прогон, пљачку и друге ратне злочине који су извршени над њиховим сународницима. За сваки случај, и пред ове изборе потрошио је неколико милиона марака јавног новца за подмићивање бирача, медија и представника других политичких партија.

Поново су неке политичке партије и кандидати постали побједници, а други губитници избора. Као да се ради о партијском рату или надметању, а не о изборима на којима се бирају они који ће на добар начин заступати интересе грађана у локалним заједницама. Поједини партијски лидери славodobитно говоре како су освојили највећи број локалних заједница, како су најјача партија у држави и како се без њих неће моћи одлучивати на неком другом нивоу власти, а не говоре како су само добили повјерење грађана да буду одговорни заступници њихових интереса. У суштини, лидери побједничких партија поручују да су били и биће окупатори и власници локалних заједница.

Нико од њих у изборној ноћи није обећао да ће смањити незапосленост, вратити мјесне заједнице грађанима, праведно управљати локалним буџетом и имовином, одустати од коруптивних навика, консултовати грађане приликом доношења значајних одлука, престати са партијским запошљавањем и другим облицима дискриминације, смањити намете и број запослених у локалној администрацији, побољшати социјалну заштиту, увести урбани ред и спријечити бесправну градњу, побољшати стање у областима изградње и одржавања улица, локалних путева и друге комуналне инфраструктуре, јавном превозу, водоснабдијевању, чистоћи и другим комуналним дјелатностима.

На крају, локалне заједнице требало би да имају представничке институције власти изабране на поштеним изборима и локалну самоуправу, као партиципативну и равноправну компоненту изабраној власти. Од свега овог до сада су имале и имаће корист само партијске и неофеудалне институције власти изабране на углавном непоштеним изборима, а јавне расправе, референдуми и други облици консултовања и укључености грађана приликом одлучивања о локалним питањима остаће само теоријско питање или можда реалност у некој нама далекој будућности.

(Аутор је председник Центра за хуману политику)